

nogle Ændringer, der dog ikke rokkede ved Forslagets Hovedprinciper, vedtaget af Rigsdagen i Samlingen 1907—08. Under 16. Juni 1908 erholdt Lovforslaget kongelig Stadfæstelse, men Loven indrykkedes ikke i Lovtidende.

Den 23. Oktober 1908 fremsatte Justitsminister Høgsbro i Landstinget »Forslag til Lov om Rettens Pleje«. Ministeren bemærkede ved Fremsættelsen, at han havde oprindelig truffet den Bestemmelse, at Loven af 16. Juni 1908 skulde offentliggøres ved Indrykkelse i Lovtidende pr. 1. Oktober, men imidlertid indtraf jo saa »den noksom bekendte Katastrofe den 8. September, og der fremkom da fra mange Sider Ønsker om, at denne Lov ikke skulde udkomme med den Ministers Kontrasignatur, som den har fra Stadfæstelsen den 16. Juni«. Det var for at imødekomme disse Ønsker at Ministeren fremsatte Lovforslaget, der i det Hele og Store var ganske enslydende med det i Samlingen 1907—08 vedtagne. Ligesom dog allerede Justitsministeriet havde foretaget nogle faa Forandringer af Enkeltheder i Loven, for Størstedelen af rent formel Natur, saaledes blev der senere under Lovforslagets Behandling paa Rigsdagen gjort en Del Ændringer deri. Da imidlertid ogsaa disse Ændringer kun angik Enkeltheder i Lovforslaget, uden paa noget Punkt at røre ved dettes Hovedprinciper, vil det være tilstrækkeligt her at anføre de væsentligste reelle Afvigelser mellem den nye Lov og Loven af 16. Juni 1908, idet der i øvrigt kan henvises til den Gengivelse af denne Lovs Indhold, som findes i Aarbogen for 1907—08 pag. 105—156:

1) Dommernes Antal i Østre og Vestre Landsret er forøget med 1 — altsaa henholdsvis en Formand og 17 andre Dommere og en Formand og 12 andre Dommere — og det skal i Landsretssager være tilstrækkeligt, at 3 (og ikke, som tidligere vedtaget, 5) Landsretsdommere deltage i Paa dømmelsen. Disse Forandringer staa i Forbindelse med den nedenfor under Nr. 7 anførte Forandring, hvorefter Landsretterne faa et forøget Arbejde.

2) Til Bestemmelsen om, at Regeringens Ret til at anordne ekstraordinære Retter (Kommissioner), føjes, at disse ekstraordinære Retters Virksomhed, for saa vidt angaar Straffesager, dog ikke kan udstrækkes udover Sagernes